

Dragi članovi i prijatelji zajednice,

jučer je na groblju Markovo polje u Zagrebu pokopan naš član i podupiratelj Zajednice

ilija Salmanić - Grom.

U ime Zajednice Hrvata istočne Hercegovine prigodni oproštajni govor uputio je

Marinko Vučina:

U ime Zajednice Hrvata istočne Hercegovine i u svoje osobno ime izražavam iskrenu sućut obitelji pokojnog Ilije supruzi Robertini, sinu Petru, kćerima Ani i Mariji te braći Anđelku i Damjanu.

Dragi članovi obitelji i prijatelji, poznanici, svi koji ste došli na ispraćaj našeg Ilije, dopustite mi da se na kratko prisjetimo onog najljepšeg, onog najboljeg što smo od pokojnog Ilije Salmanića – zvanog Grom doživjeli, ono što nam je u sjećanju; bilo kao supruga, oca, brata, rođaka, susjeda, poznanika, branitelja ili pak zemljaka, Hercegovca, ERE.

Prisjetimo se njegovog jedinstvenog života čiji smo i mi bili dio. Života kojeg su krasile skromnost i požrtvovanost prema svojoj obitelji, Domovini Hrvatskoj i svome rodnom selu Hodovu gdje se rodio i išao u osnovnu školu, župi Rotimlja gdje se krstio, gradu Stocu gdje se školovao i rodnoj grudi Hercegovini.

Svi mi u konačnici, odluku o vlastitoj istinskoj sreći i njezinom dijeljenju s bližnjima uvijek donosimo sami. Pa je tako i on učinio. Ni sudbina, niti bilo tko ne može nas na to primorati. Ali postoje primjeri velikih ljudi koji nam poput našeg pokojnog Ilije ukazuju na put. Put iskrenosti, put bez oklijevanja koji se živi malo po malo, korak po korak... Put kojim dok koračamo mijenjamo vlastite navike i sklonosti, misleći manje na sebe, a više na druge.

Vratimo se na trenutak u slike njegovog života koje će nas zauvijek uz njega vezati...

Ilija se rodio 1964. godine kao 5. dijete obitelji Salmanić od oca Spasoja i majke

Anice rođene Krešić u Hodovu, jednom od naselja općine Stolac u Hercegovini. Uz njega su roditelji odgojili još četvero djece, Ilijinu sestru Anđu i braću: Anđelka, Šćepu i Damjana.

Ilijin brat Šćepo poginuo je na Nikoljdan 1991. godine u obrani grada Dubrovnika. Pokoj mu duši i vječna mu hvala.

Nakon završene srednje škole i mladosti provedene u rodnoj Hercegovini Ilija se, na zov Domovine, 1991. godine dragovoljno uključuje u obranu tada još nesamostalne države Republike Hrvatske. Ali u njegovom srcu kao i u srcima svih dragovoljaca se rađala ideja o samostalnoj i slobodnoj državi Hrvatskoj. A za to je trebalo proći dugi i težak put. Put koji je započeo u rujnu 1991. kao pripadnik 2. mehanizirane gardijske brigade „Gromovi“ sudjelujući u borbenim operacijama od Siska do Južnog bojišta.

Za zasluge sudjelovanja u Domovinskom ratu narednik Ilija Salmanić je odlikovan
Spomenicom domovinskog rata
Spomenicom domovinske zahvalnosti
Redom Hrvatskog pletera i
Madaljom „Oluja“.

Jedan rat je završio, a Iliju je zadesio drugi rat. Unazad nekoliko zadnjih godina borio se protiv opake bolesti, u početku je izgledala kao obična mala kvržica, s kojom se dalo boriti, ali je sve više i više zauzimala zdravo tkivo.

Ilija je vodio ustrajnu, beskompromisnu, nesmiljenu i beskrajnu bitku za svoj život,

sve do prošlog četvrtka, kada ga je Bog pozvao k sebi, da mu tako olakša njegove

muke.

Ilija je bio i ostao ratnik, sve do kraja svog života, ali prvenstveno je bio veliki čovjek.

Ostaćeš svima u dobrom sjećanju, a posebno svojoj djeci i živjet ćeš dovijeka u njihovim srcima.

A svi mi ovdje budimo i ostanimo ponosni što smo ga poznavali!
Počivao u miru Božjem!

Neka ti je laka Hrvatska zemlja za koju si se borio!

Hvala ti!!!